

חגיגה של פסח

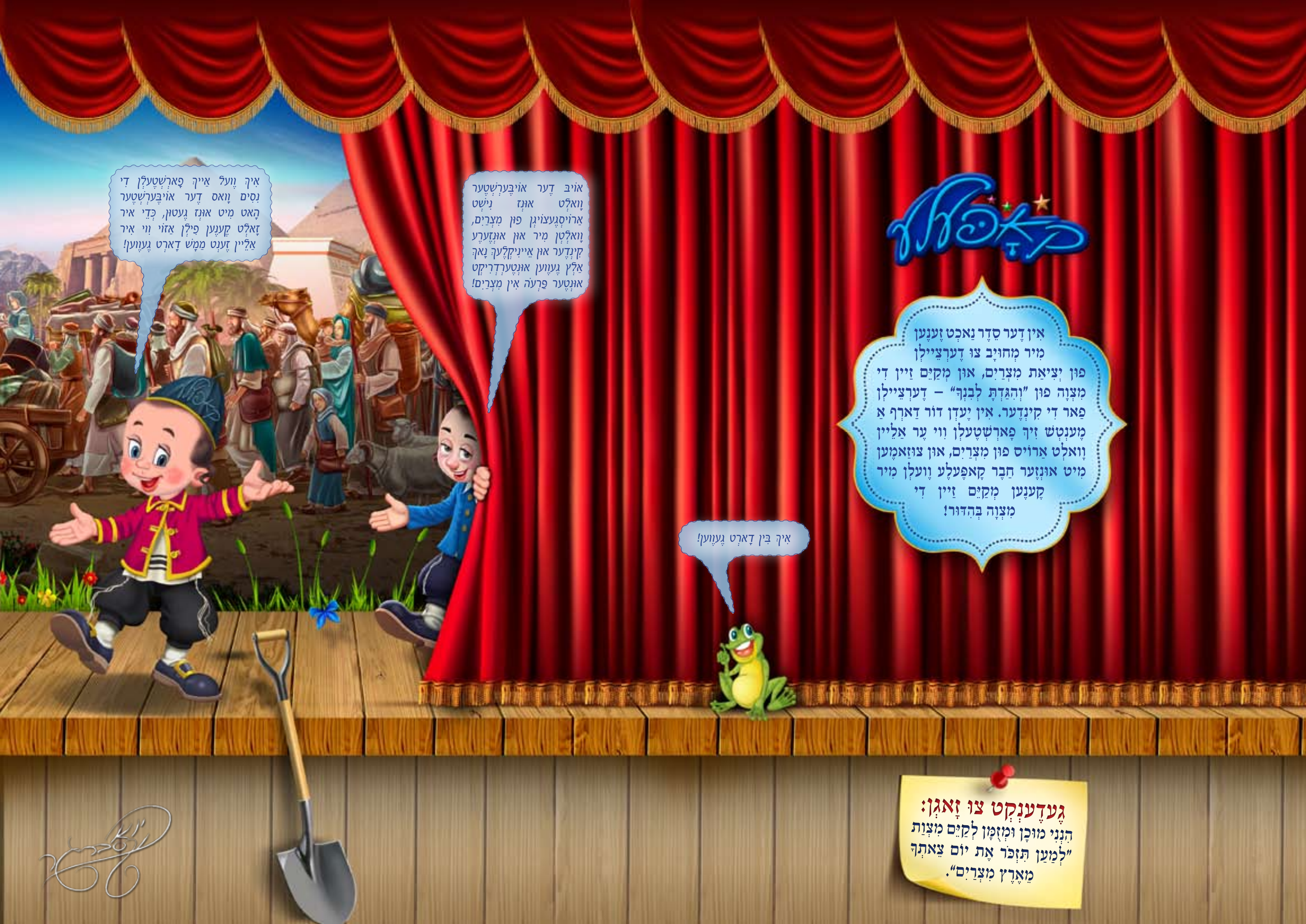
קאפאל

טייערע קינדער!!

קימט מיטלעבן מיט מיר די
געשעענישן פון יציאת מצרים!
אינאיינעם וועלן מיר צוזען די נסים און
וואונדער, ארויסגיין פון מצרים און
אריבערגיין דעם ים סוף. דו וועסט
פילן ווי דו אליין גייסט ארויס
פון מצרים!

איך וועל אייך פארשטעלן די
נסים וואס דער אויבערשטער
האט מיט אונז געטון, כדי איר
זאלט קענען פילן אזוי ווי איר
אלײן זענט דארט געווען!

אויב דער אויבערשטער
וואלט אונז נישט
ארויסגעצויגן פון מצרים,
וואלטן מיר און אונזערע
קינדער און אייניקלעך נאך
אלץ געווען אונטערדריקט
אונטער פרעה אין מצרים!

התפילות

אין דער סדר נאכט זענען
מיר מחויב צו דערציילן
פון יציאת מצרים, און מקים זיין די
מצוה פון "והגדת לבנך" - דערציילן
פאר די קינדער. אין יעדן דור דארף א
מענטש זיך פארשטעלן ווי ער אליין
וואלט ארויס פון מצרים, און צוזאמען
מיט אונזער חבר קאפעלע וועלן מיר
קענען מקים זיין די
מצוה בהדור!

איך בין דארט געווען!

געדענקט צו זאגן:
הנני מוכן ומזמן לקיים מצות
"למען תזכר את יום צאתך
מארץ מצרים".

יחסי

קדש

מען גיסט
אן דעם
ערשטן כוס

ווען דער טאטע קומט
אָהיים פון שול טוט ער זיך
אן דעם ווייסן קיטל און
מאכט שנעל קידוש, כדי די
קליינע קינדער זאלן נישט
איינשלאפן, און זיי זאלן
קענען פֿרעגן די פיר קשיות.

ווען עס פאלט אויס שבת, הייבט מען אן דא:
שטיל: ויהי ערב ויהי בקר:

יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלקים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה, וישבת ביום השביעי מפל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלקים את
יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מפל מלאכתו אשר ברא אלקים לעשות:

אינדערנאכן הייבט מען אן דא:

סברי מרגן ורפגן ורבותי: ברוך אתה ד', אלקינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה ד', אלקינו מלך העולם, אשר בחר בנו מפל עם
ורוממנו מפל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו ד' אלקינו באהבה
(לשבת שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון,
(לשבת את יום השבת הזה ו) את יום חג המצות הזה זמן חרותנו
(לשבת באהבה) מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת. כי
בנו בחרת. ואותנו קדשת מפל העמים. (לשבת ושבת) ומועדי קדשך
(לשבת באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך אתה ד', מקדש
(לשבת השבת ו) ישראל והזמנים:

ווען עס פאלט אויס מוצאי שבת זאגט מען אויך:

ברוך אתה ד', אלקינו מלך העולם, בורא מאורי האש:

ברוך אתה ד', אלקינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום
השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת, ואת יום השביעי מששת ימי
המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך: ברוך אתה ד', המבדיל בין קדש לקדש:

ברוך אתה ד', אלקינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

מען טרינקט אויס רוב וויין פון דעם בעכער,
אנגעלאנט אויף דער לינקער זייט.

דא טרינקט
מען דעם
ערשטן כוס

איך בין דא, און איך וועל אייך אלעס ערקלערן! דער טאטע
טוט זיך יעצט אן דעם ווייסן קיטל. ביז אלעס ווערט גרייט צום
סדר, וועט דער טאטע אויסטיילן פאר אלע קינדער ניסעלעך און
מאנדעלעך. בלייבט וואך, אזוי וועט איר גארנישט פארפאסן...

תָּם

מָה הוּא אוֹמֵר.

מָה זֹאת, וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
בְּחוֹזֵק יָד הוֹצִיאֵנוּ
ד' מִמִּצְרַיִם מִבֵּית
עַבְדִּים:

וְשֵׁאִינוּ יוֹדְעֵ לְשֵׁאוֹל,

אֶת פֶּתַח לוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר וְהִגַּדְתָּ
לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה ד' לִי בְּצֵאתִי
מִמִּצְרַיִם:

יְכוּל מֵרֵאשׁ חֹדֶשׁ, תִּלְמּוּד לוֹמֵר בַּיּוֹם הַהוּא.
אִי בַּיּוֹם הַהוּא יְכוּל מִבְּעוֹד יוֹם, תִּלְמּוּד לוֹמֵר
בְּעִבּוֹר זֶה. בְּעִבּוֹר זֶה לֹא אָמַרְתִּי אֶלָּא בְּשִׁעָה
שֵׁישׁ מִצָּה וּמְרוֹר מְנַחִים לְפָנֶיךָ:

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם, בְּרוּךְ הוּא, בְּרוּךְ שְׁנַתָּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא. כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָּנִים דִּבְרָה תּוֹרָה.
אֶחָד חָכָם, וְאֶחָד רָשָׁע, וְאֶחָד תָּם, וְאֶחָד שֵׁאִינוּ יוֹדְעֵ
לְשֵׁאוֹל:

חָכָם

מָה הוּא אוֹמֵר.

מָה הָעֵדוֹת וְהַחֲקִים
וְהַמְּשֻׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה ד'
אֶלְקֵינוּ אֶתְכֶם. וְאִם אַתָּה
אָמוֹר לוֹ כְּהִלְכוֹת הַפִּסָּח,
אֵין מִפְּטִירֵין אַחַר הַפִּסָּח
אֶפִּיקוּמָן:

רָשָׁע

מָה הוּא אוֹמֵר.

מָה הָעֵבוּדָה הַזֹּאת לָכֶם. לָכֶם וְלֹא
לוֹ, וְלִפִּי שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן
הַכָּל כֶּפֶר בְּעֵקֶר, וְאִם אַתָּה הִקְהָה
אֶת שְׁנָיו וְאָמוֹר לוֹ, בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה
ד' לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם, לִי וְלֹא לוֹ,
אֵלוֹ הָיָה שָׁם לֹא הָיָה נִגְאָל:

